

L'aniversari agredolç de l'Heliogàbal

Parlem amb el director de la sala de concerts gracienc, Albert Pijuan | L'Heliogàbal va celebrar un quart de segle aquest diumenge amb un dia de concerts a La Sedeta | La jornada es va fer amb el local tancat i, per Pijuan, més que una celebració va ser un comiat

Mishima a la celebració dels 25 anys de l'Heliogàbal | Xavier Mercadé

Aquest cap de setmana, la sala Heliogàbal de Gràcia va poder celebrar finalment els 25 anys d'història amb concerts d'Arnau Sabaté DJ, **Mishima**, **Hidrogenesse**, **Rigoberta Bandini** i **Brigitte Laverne**. No obstant això, el mig segle l'han hagut de celebrar amb el local tancat a causa de les restriccions derivades per la covid-19. La jornada de concerts, havent-se hagut de cancel·lar la primera que l'havia de precedir (amb artistes com **Maria Jaume**, **Joan Miquel Oliver** o **Joan Colomo**), va celebrar-se al centre cívic La Sedeta de Gràcia el passat 25 d'octubre.

Albert Pijuan, director de l'Heliogàbal, valora molt positivament l'esdeveniment, tot i que sempre emmarcat en el context de pandèmia i crisi en què ens trobem: "Va anar molt bé", afirma, però afegint tot seguit que, precisament va anar bé "perquè va ser el primer dia en què vam poder treballar bé des de fa set mesos". És cert que el local ha obert alguns dies durant l'estiu, però per Pijuan va ser pràcticament simbòlic, perquè l'aforament màxim que podien assumir segons la normativa era de 16 persones.

Mishima a la celebració dels 25 anys de l'Heliogàbal Foto: Xavier Mercadé

Un aniversari amb regust de comiat

"Estem molt contents amb com va anar l'aniversari, però la realitat és que, més que una celebració, és pràcticament un comiat", explica agredolç Pijuan. I és que, a hores d'ara, el local, com moltes sales de concerts, viu una situació límit. No només a causa de les pèrdues ocasionades per la covid-19, sinó també, es queixa Pijuan, perquè l'ajuntament no els està pagant el que estava acordat. "El nostre problema és anterior, ja estàvem coixos abans que comencés la pandèmia", assegura. Pijuan argumenta que l'Heliogàbal va fer l'any passat una inversió important per poder ser considerat espai de cultura viva, amb la previsió que l'ajuntament els donés uns ajuts que van prometre i que el local va sol·licitar. Però, des de 2019, que aquests ajuts encara no s'han resolt ni arribat.

A les ajudes pendents des de l'any passat, s'hi suma l'ajut que va convocar l'ajuntament aquest estiu, per salvaguardar el teixit cultural després del confinament, i que tampoc no s'ha materialitzat. "Només que l'ajuntament complís, ja podríem superar l'hivern", explica Pijuan, "però els ajuts no es resolen i van invertint més i més diners a Sala BCN".

View this post on Instagram

A post shared by Helioga?bal (@heliogabalbcn) on Oct 22, 2020 at 5:00am PDT

Per l'Heliogàbal, que s'inverteixin quasi tots els recursos i ajuts a Sala Barcelona és un problema, ja que, segons comenta Pijuan, es tracta d'un projecte que gestiona Associació de Sales de Concerts de Catalunya (ASACC) i al qual cap altra sala fora de l'associació s'hi ha pogut afegir. "En un moment tan delicat, en què estem totes les sales amb l'aigua al coll i a punt de tancar, si es volia ajudar, convenia una altre model, sense intermediaris, i basat en una convocatòria oberta, on tothom hi pogués presentar la seva proposta", comenta Pijuan. Segons el seu parer, hagués estat més beneficiós per a totes les sales si l'ajuntament hagués cedit espais públics a cada districte on poder fer concerts, i que cada sala de la zona hi portés la pròpia proposta amb els propis treballadors.

Davant d'aquesta situació, el director de l'Heliogàbal ha establert contacte amb altres sales de la ciutat que no formen part de cap associació (com Jamboree o Harlem Jazz Club) i es planteja crear una plataforma per vehicular i reivindicar les seves queixes davant de l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB).

Concert a La Sedeta pels 25 anys de l'Heliogàbal Foto: Xavier Mercadé

Posant en relleu la cultura segura

L'important, però, reconeix Pijuan, també és que amb el concert de l'altre dia es va demostrar que "un esdeveniment cultural ben organitzat és tant o més segur que qualsevol altre acte", i que, malgrat que el benefici econòmic per la sala fos nul, es va generar un important guany pel sector. En aquest sentit, Pijuan insisteix que cal seguir procurant i garantint que es pugui mantenir tota la xarxa de música en viu: tant econòmicament, amb tots els treballadors i sectors diferents que hi ha al darrere, més enllà del mateix artista; com per l'ecosistema piramidal sobre el qual se sosté la cultura, en què tot músic comença actuant en una sala petita, per després passar a una mitjana, a una gran i, finalment, anar a festivals, per exemple. "Però carregar-se les sales petites, és com acabar amb la posidònia del Mediterrani: trenques tot l'ecosistema", conclou Pijuan.